

149 . Rapoltu Mare | Județ: Hunedoara | Punct: Măgura Uroiului | Anul: 2005

Anul: 2005

Cod RAN: 90672.01

Perioade: Preistorie, Protoistorie

Epoci: Preistorie, Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu, Epoca bronzului, Hallstatt, La Tène

Tipuri sit: locuire, descoperire funerară, descoperire izolată, exploatare/carieră, locuire militară, amenajare/construcție

Categorii sit: Apărare (construcții defensive), Domestic, Religios, ritual și funerar, Neatribuit

Autori: Adriana Ardeu, Angelica Bălos, Ioana Lucia Barbu, Claudiu Doncuțiu, Viorel Papp, Adriana Pescaru, Roxana Elena Stăncescu, Costin Daniel Țuțuianu

Instituții: Muzeul Civilizației Dacice și Romane, Deva, Muzeul Civilizației Dacice și Romane, Deva, Muzeul Civilizației Dacice și Romane, Deva, Muzeul Civilizației Dacice și Romane, Deva, Universitatea "1 Decembrie 1918", Alba Iulia, Muzeul Civilizației Dacice și Romane, Deva, Muzeul Civilizației Dacice și Romane, Deva, Muzeul Civilizației Dacice și Romane, Deva

Raport

Cercetarea sistematică desfășurată în iulie-august 2005 la Măgura Uroiului, deal situat între satul Uroi (aparținând orașului Simeria) și satul Rapoltu Mare, a vizat două sectoare.

Terenul în discuție se situează la baza Măgurii Uroiului, în dreapta Mureșului și în imediata apropiere a confluenței acestui râu cu Streiul. Potențialul arheologic al zonei a fost cunoscut prin sonde și periegheze care au semnalat numeroase descoperiri aparținând epocilor preistorice precum și celei romane și medievale.

Începând cu anul 2000, interesul pentru această zonă s-a concretizat în realizarea unui studiu făcut pe fotografie aeriană, precum și a unei săpături de salvare (2001), ambele punând în evidență posibila existență a unei așezări fortificate.

Cercetarea sistematică a debutat în vara anului 2003 cu trasarea a două magistrale Mg. 1 și Mg. 2, orientate N - S și E - V, având dimensiunile de 111 x 3 m, respectiv 100 x 3 m, scopul fiind secționarea valului și verificarea platoului din spatele acestuia.

Campaniile anterioare (2003, 2004) au pus în evidență existența unor complexe aparținând unor culturi preistorice (Coțofeni, Wietenberg, Hallstatt) și epocii La Tène.

Sectorul I: Terasa I

Au fost trasate două casete pe magistrala 1, denumite C.2 și C.3, ambele având dimensiunile de 3 x 3 m. Obiectivul propus a fost verificarea prospecțiilor magnetometrice realizate în campania arheologică 2004. Aceste casete au fost poziționate în zone în care prospecția indică anomalii de interes arheologic. În caseta C.3, înspre profilul de V și cel de S au apărut urme sporadice de locuire preistorică. În jumătatea sudică a platoului a fost trasată secțiunea S.V, scopul fiind tot de a verifica prospecțiile geo-fizice. La capătul vestic al secțiunii, la adâncimea de -0,50 -0,70 m a fost surprins un complex notat L1/2005, iar imediat sub acesta, la adâncimea de -0,90 m s-a observat și înregistrat un alt complex L2/2005. Ambele locuințe aparțin tipului de bordei semiîngropat. Materialul arheologic din L1 (fragmente de vase și o dăltiță din bronz) și L2 indică apartenența acestora la epoca de început a fierului.

Sectorul II: Terasa a III-a

Terasa a III-a este poziționată la baza terasei I și în exteriorul fortificației având o suprafață relativ mică. Pe această terasă, în campania arheologică anterioară a fost descoperit un complex dacic, la baza căruia se afla o platformă de pietre.

În acest an a fost trasată o secțiune S.IV (6 x 3 m), paralelă cu S.III și cu martor de 0,50 m obiectivul fiind surprinderea întregului complex dacic. Unitatea de săpătură cercetată a pus în evidență mai multe complexe. În caroul 5, la -0,80 m s-au conturat două gropi, una dintre ele, notată G1, conținând ceramică de factură dacică, lucrată cu mâna, o lamă de cuțitaș din fier, un ac de fibulă de bronz și oase de animale.

La partea superioară a gropii G2 se afla o cană bitronconică de mici dimensiuni întreagă, de proveniență dacică.

În profilul de S, la -0,40 m a fost bine surprinsă o groapă în formă de clopot, de mari dimensiuni, conținând chirpic, cenușă și foarte puțin material ceramic. Groapa se închidea la -1,80 m adâncime.

Complexul dacic, cercetat parțial în campania 2004, are formă ovală (1,80 x 1,60 m) și conține diferite tipuri de vase lucrate cu mâna și la roată, un vârf de sulită din fier, un inel de argint și un obiect de fier corodat.

Tot în această secțiune în capătul ei de V, în carourile 5-6, la adâncimea de -1,14 apare o structură de piatră compactă. Respectiva aglomerare a fost surprinsă și în S.III/2004, pe toată lățimea secțiunii. Până în acest moment al cercetării structura are o formă regulată, având o lățime de aproximativ 2 m și o grosime de 0,80 m, lungimea cunoscută fiind de 5,50 m. În urma demontării structurii de piatră s-a constatat prezența osemintelor umane, animale, o cantitate semnificativă de cochilii de melci, precum și a materialelor arheologice (ceramică) aparținând epocii Hallstattiene.

Pe aceeași terasă s-a trasat caseta C.1/2005 (2 x 3 m) în care a apărut un complex ce conținea materiale de epocă dacică (fragmente de vase și un pinten de fier).

Informații suplimentare online

[Raportul 3477 din cronica.cimec.ro](http://raportul3477.din.cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.pe.harta.folosind.mapserver.cimec.ro)
